Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2018/761,

annettu 16 päivänä helmikuuta 2018,

kansallisten turvallisuusviranomaisten turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan myöntämisen jälkeen suorittamaa valvontaa koskevien yhtenäisten turvallisuusmenetelmien vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/798 nojalla sekä komission asetuksen (EU) N:o 1077/2012 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 129, 25.5.2018, s. 16)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission delegoitu asetus (EU) 2020/782, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2020	L 188	14	15.6.2020

▼B

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2018/761,

annettu 16 päivänä helmikuuta 2018,

kansallisten turvallisuusviranomaisten turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan myöntämisen jälkeen suorittamaa valvontaa koskevien yhtenäisten turvallisuusmenetelmien vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/798 nojalla sekä komission asetuksen (EU) N:o 1077/2012 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella vahvistetaan direktiivin (EU) 2016/798 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut yhteiset turvallisuusmenetelmät, joilla kansalliset turvallisuusviranomaiset valvovat rautatieyritysten turvallisuusjohtamista sen jälkeen, kun niille on annettu yhtenäinen turvallisuustodistus, ja rataverkon haltijoiden turvallisuusjohtamista sen jälkeen, kun niille on annettu turvallisuuslupa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’turvallisuustodistuksia myöntävällä elimellä’ yhtenäisen turvallisuustodistuksen myöntämisestä vastaavaa elintä, joka on joko virasto tai kansallinen turvallisuusviranomainen;

b) ’jäljellä olevalla huolenaiheella’ yhtenäisen turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan hakemuksen arvioinnin aikana todettua vähäistä kysymystä, joka ei estä todistuksen myöntämistä ja joka voidaan siirtää otettavaksi huomioon myöhemmän valvonnan aikana.

3 artikla

Valvontamenettely

1. Kansallisten turvallisuusviranomaisten on sovellettava liitteessä I vahvistettua valvontamenettelyä.

2. Kansallisten turvallisuusviranomaisten on vahvistettava sisäiset järjestelyt tai menettelyt valvontaprosessin hallinnoimiseksi.

3. Valvontaa varten kansallisten viranomaisten on hyväksyttävä rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden tai niiden toimeksisaajien, kumppanien tai tavaran- tai palveluntoimittajien tarjoamille tuotteille tai palveluille unionin asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti myönnetyt luvat, tunnustamiset tai todistukset todisteena rautatieyrityksen ja rataverkon haltijoiden kyvystä täyttää komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2018/762 ([1]) määritellyt vastaavat vaatimukset.

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) 2018/762, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2018, turvallisuusjohtamisjärjestelmän vaatimuksia koskevien yhteisten turvallisuusmenetelmien vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/798 nojalla ja komission asetusten (EU) N:o 1158/2010 ja (EU) N:o 1169/2010 kumoamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 26).

▼B

4 artikla

Menetelmät valvonnan toteuttamiseksi

Kansallisten turvallisuusviranomaisten on otettava käyttöön soveltuvia menetelmiä, kuten auditointeja ja tarkastuksia, ja valittava niistä sopivimmat suunnitellessaan valvontatoimiaan.

5 artikla

Valvonnan ja arvioinnin väliset yhteydet

1. Valvontaa suorittavan kansallisen turvallisuusviranomaisen on käytettävä ja tarvittaessa jaettava turvallisuusjohtamisjärjestelmän toimivuudesta valvontatoimien aikana kerättyjä tietoja yhtenäisten turvallisuustodistusten tai turvallisuuslupien uusimista tai päivittämistä varten.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen turvallisuusviranomainen ei ole vastuussa yhtenäisen turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan myöntämisestä, sen on uusimista tai päivittämistä koskevan hakemuksen saavuttua viipymättä koordinoitava toimet turvallisuustodistuksia myöntävänä elimenä toimivan viraston kanssa tai rajat ylittävän infrastruktuurin tapauksessa asianomaisen kansallisen turvallisuusviranomaisen kanssa kyseisen viranomaisen pyynnöstä.

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun koordinoinnin tulosten perusteella yksilöitävä ja käsiteltävä ne tiedot, joilla on merkitystä arvioitaessa, toimiiko rautatieyrityksen tai rataverkon haltijan turvallisuusjohtamisjärjestelmä tehokkaasti, ja joita ovat vähintään seuraavat:

a) kuvaus edellisen arvioinnin jälkeen suoritettujen valvontatoimien yhteydessä havaituista merkittävistä puutteista, jotka saattavat vaikuttaa turvallisuustasoon tai synnyttää vakavia turvallisuusriskejä, ja muista huolenaiheista;

b) sen toimenpidesuunnitelman (tai niiden toimenpidesuunnitelmien) tila, jonka (tai jotka) rautatieyritys tai rataverkon haltija on laatinut a alakohdassa tarkoitettujen merkittävien puutteiden ja muiden huolenaiheiden korjaamiseksi, ja asiaankuuluvat toimet, jotka kansallinen turvallisuusviranomainen on toteuttanut valvoakseen näiden kysymysten ratkaisemista;

c) kokonaiskuva asianomaisessa jäsenvaltiossa toimivan rautatieyrityksen tai rataverkon haltijan turvallisuustasosta;

d) sen toimenpidesuunnitelman (tai niiden toimenpidesuunnitelmien) tila, jonka (tai jotka) rautatieyritys tai rataverkon haltija on laatinut edellisestä arvioinnista jäljellä olevien huolenaiheiden ratkaisemiseksi.

▼B

6 artikla

Valvontaan osallistuvan henkilöstön pätevyys

1. Kansallisten turvallisuusviranomaisten on varmistettava, että valvontaan osallistuvalla henkilöstöllä on seuraava pätevyys:

a) asianomaisten sääntelypuitteiden tuntemus siltä osin kuin ne liittyvät valvontaan;

b) rautatiejärjestelmän toiminnan tuntemus;

c) kriittisen analyysin tarvittava hallinta;

d) kokemus turvallisuusjohtamisjärjestelmän tai vastaavan johtamisjärjestelmän valvonnasta rautatiesektorilla taikka turvallisuusjohtamisjärjestelmän arvioimisesta sektorilla, jolla on vastaavia toiminnallisia ja teknisiä haasteita;

e) haastattelutaitojen tuntemus ja haastattelukokemus;

f) ongelmanratkaisu-, viestintä- ja ryhmätyötaidot.

2. Ryhmätyötä tehtäessä osaamisalueet voidaan jakaa ryhmän jäsenten kesken.

3. Edellä olevan 1 kohdan asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kansallisten turvallisuusviranomaisten on otettava käyttöön pätevyyden hallintajärjestelmä, joka sisältää seuraavaa:

a) pätevyysprofiilin laatiminen jokaiselle työnkuvalle, asemalle tai tehtävälle;

b) henkilöstön palkkaaminen laadittujen pätevyysprofiilien mukaisesti;

c) henkilöstön pätevyyden ylläpito, kehittäminen ja arviointi laadittujen pätevyysprofiilien mukaisesti.

7 artikla

Päätöksentekoperusteet

1. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on laadittava ja julkistettava päätöksentekoperusteet, jotka koskevat sen suorittamaa arviointia siitä, soveltaako rautatieyritys tai rataverkon haltija turvallisuusjohtamisjärjestelmää asianmukaisesti ja onko turvallisuusjohtamisjärjestelmä tehokas rautatieyrityksen tai rataverkon haltijan toimintaan liittyvien turvallisuusriskien hallinnassa.

Näiden perusteiden on sisällettävä tieto siitä, miten kansallinen turvallisuusviranomainen hallinnoi ja käsittelee rautatieyrityksen ja rataverkon haltijan turvallisuusjohtamisjärjestelmässä havaittuja puutteita.

2. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on laadittava ja julkistettava menettely, joka koskee sitä, miten rautatieyritykset, rataverkon haltijat ja mahdolliset muut asianomaiset osapuolet voivat valittaa valvonnan yhteydessä tehdyistä päätöksistä.

▼B

8 artikla

Kansallisten turvallisuusviranomaisten välinen koordinointi ja yhteistyö muiden viranomaisten tai elinten kanssa

1. Kansallisten turvallisuusviranomaisten, jotka osallistuvat rajat ylittävää infrastruktuuria hallinnoivan rataverkon haltijan tai useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimivan rautatieyrityksen valvontaan, on koordinoitava valvontaa koskevat toimintatapansa direktiivin (EU) 2016/798 17 artiklan 7 ja 9 kohdan mukaisesti.

Kansallisten turvallisuusviranomaisten on turvallisuusluvan tai yhtenäisen turvallisuustodistuksen myöntämisen jälkeen viipymättä päätettävä, mikä niistä johtaa turvallisuusjohtamisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen ja tehokkuuden valvonnan koordinointia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten turvallisuusviranomaisten direktiivin (EU) 2016/798 16 artiklan 2 kohdan d ja j alakohdan ja 17 artiklan mukaisia velvollisuuksia.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa kansallisten turvallisuusviranomaisten on luotava järjestelyt, jotka perustuvat liitteessä II vahvistettuun koordinoidun ja yhteisen valvonnan puitteisiin.

3. Lisäksi kansallisten turvallisuusviranomaisten on kehitettävä yhteistyöjärjestelyjä kansallisten tutkintaelinten, kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointielinten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten tai elinten kanssa.

9 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EU) N:o 1077/2012 16 päivästä kesäkuuta 2019.

10 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼M1

Sitä sovelletaan 16 päivästä kesäkuuta 2019.

Asetuksen 5 artiklan 2 kohtaa ja 8 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan kuitenkin 16 päivästä kesäkuuta 2020 niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ilmoittaneet virastolle ja komissiolle direktiivin (EU) 2016/798 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti pidentäneensä määräaikaa kyseisen direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä mutta eivät ole ilmoittaneet virastolle ja komissiolle direktiivin (EU) 2016/798 33 artiklan 2 a kohdan mukaisesti jatkaneensa kyseistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamisen määräaikaa edelleen.

Asetuksen 5 artiklan 2 kohtaa ja 8 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan 31 päivästä lokakuuta 2020 niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ilmoittaneet virastolle ja komissiolle direktiivin (EU) 2016/798 33 artiklan 2 a kohdan mukaisesti jatkaneensa edelleen määräaikaa kyseisen direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

3 artiklassa tarkoitettu valvontamenettely

1. YLEISTÄ

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on luotava koko toiminnalle jäsennelty ja tarkastettavissa oleva prosessi, jossa otetaan huomioon jäljempänä esitetyt seikat. Näin varmistetaan valvontaprosessin iteratiivisuus ja otetaan huomioon tarve parantaa prosessia jatkuvasti, kuten lisäyksessä olevassa kaaviossa esitetään.

2. VALVONTASTRATEGIAN JA -SUUNNITELMAN TAI -SUUNNITELMIEN LAATIMINEN

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on

a) kerättävä ja analysoitava eri lähteistä peräisin olevia tietoja strategiaa ja suunnitelmaa tai suunnitelmia varten. Lähteitä voivat olla esimerkiksi turvallisuusjohtamisjärjestelmien arvioinnin aikana kerätyt tiedot, aikaisemmista valvontatoimista saadut tulokset, osajärjestelmien tai kalustoyksiköiden lupien myöntämisestä saadut tiedot, kansallisten tutkintaelinten onnettomuustutkintaselostukset ja turvallisuussuositukset, muut onnettomuuksia tai vaaratilanteita koskevat raportit ja tiedot, rautatieyrityksen tai rataverkon haltijan kansalliselle turvallisuusviranomaiselle toimittamat vuotuiset turvallisuuskertomukset, kunnossapidosta vastaavien toimijoiden turvallisuuskertomukset, yleisöltä saadut valitukset ja muut asianmukaiset lähteet;

b) määriteltävä kohdennettuja valvontatoimia varten valvontastrategian riskialueet, tarvittaessa myös inhimillisten ja organisatoristen tekijöiden integroinnista ja hallinnoinnista johtuvat riskialueet;

c) laadittava valvontasuunnitelma tai -suunnitelmat, joista ilmenee, miten se aikoo toteuttaa valvontastrategian yhtenäisten turvallisuustodistusten ja turvallisuuslupien voimassaoloaikana;

d) toimitettava alustava arvio tarvittavista resursseista suunnitelman tai suunnitelmien toteuttamiseksi määritellyillä kohdealoilla;

e) jaettava resurssit suunnitelman tai suunnitelmien toteuttamiseksi;

f) otettava valvontastrategiassa ja suunnitelmassa tai suunnitelmissa huomioon kaikki rajat ylittävään toimintaan tai infrastruktuureihin liittyvät seikat koordinoimalla niitä muiden kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa.

3. VALVONTASTRATEGIASTA JA -SUUNNITELMASTA TAI -SUUNNITELMISTA ILMOITTAMINEN

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on

a) ilmoitettava asianomaisille rautatieyrityksille tai rataverkon haltijoille sekä tarvittaessa laajemmin muille sidosryhmille valvontastrategian yleistavoitteet ja annettava niille yleisluonteinen selvitys suunnitelmasta tai suunnitelmista;

b) toimitettava asianomaisille rautatieyrityksille tai rataverkon haltijoille yleisluonteinen selvitys valvontasuunnitelman tai -suunnitelmien toteuttamistavasta.

4. VALVONTATOIMIEN TOTEUTTAMINEN

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on

a) toteutettava suunnitelma tai suunnitelmat;

b) ryhdyttävä oikeasuhteisiin toimiin, jos rautatieyritys tai rataverkon haltija jättää noudattamatta oikeudellisia velvoitteitaan, ja tarvittaessa annettava kiireellisiä turvallisuusvaroituksia ja sovellettava väliaikaisia turvallisuustoimenpiteitä;

▼B

c) arvioitava, onko rautatieyritys tai rataverkon haltija laatinut ja toteuttanut toimintasuunnitelman tai -suunnitelmat riittävässä määrin velvoitteiden noudattamisen puutteiden tai jäljellä olevien huolenaiheiden korjaamiseksi asetetussa määräajassa;

d) dokumentoitava valvontatoimiensa tulokset.

5. VALVONTATOIMIEN TULOKSET

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on

a) jaettava valvontatoimiensa tulokset asianomaisen rautatieyrityksen tai rataverkon haltijan kanssa ja yksilöitävä alueet, joilla rautatieyritys tai rataverkon haltija ei ole noudattanut velvoitteitaan, ja alueet, joilla on noudatettu turvallisuutta parantavia hyviä käytäntöjä;

b) muodostettava kokonaiskuva kyseisessä jäsenvaltiossa toimivien rautatieyritysten tai rataverkon haltijoiden turvallisuustasosta;

c) julkaistava ja annettava asianomaisten sidosryhmien tiedoksi näkemyksensä jäsenvaltion yleisestä turvallisuustasosta;

d) julkaistava ja annettava asianomaisten sidosryhmien tiedoksi näkemyksensä turvallisuuteen liittyvän sääntelykehyksen tehokkuudesta;

e) käytettävä ja tarvittaessa jaettava rautatieyritysten tai rataverkon haltijoiden valvonnan aikana kerättyjä tietoja turvallisuusjohtamisjärjestelmän toimivuudesta ennen yhtenäisen turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan uusimista tai päivittämistä koskevan hakemuksen uudelleenarviointia, kun virasto tai, rajat ylittävän infrastruktuurin tapauksessa, asianomainen kansallinen turvallisuusviranomainen toimii turvallisuustodistuksia myöntävänä elimenä;

f) tarvittaessa ryhdyttävä täytäntöönpanotoimiin, määritettävä, onko yhtenäistä turvallisuustodistusta tai turvallisuuslupaa syytä rajoittaa tai onko se syytä peruuttaa, ja tapauksissa, jossa se ei ole vastuussa yhteisen turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan myöntämisestä, ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle.

6. VALVONTATOIMIEN UUDELLEENTARKASTELU

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on valvontatoimien aikana sekä yksittäisten toimijoiden että jäsenvaltioiden tasolla kerättyjen tietojen ja saatujen kokemusten ja turvallisuustason perusteella säännöllisin väliajoin

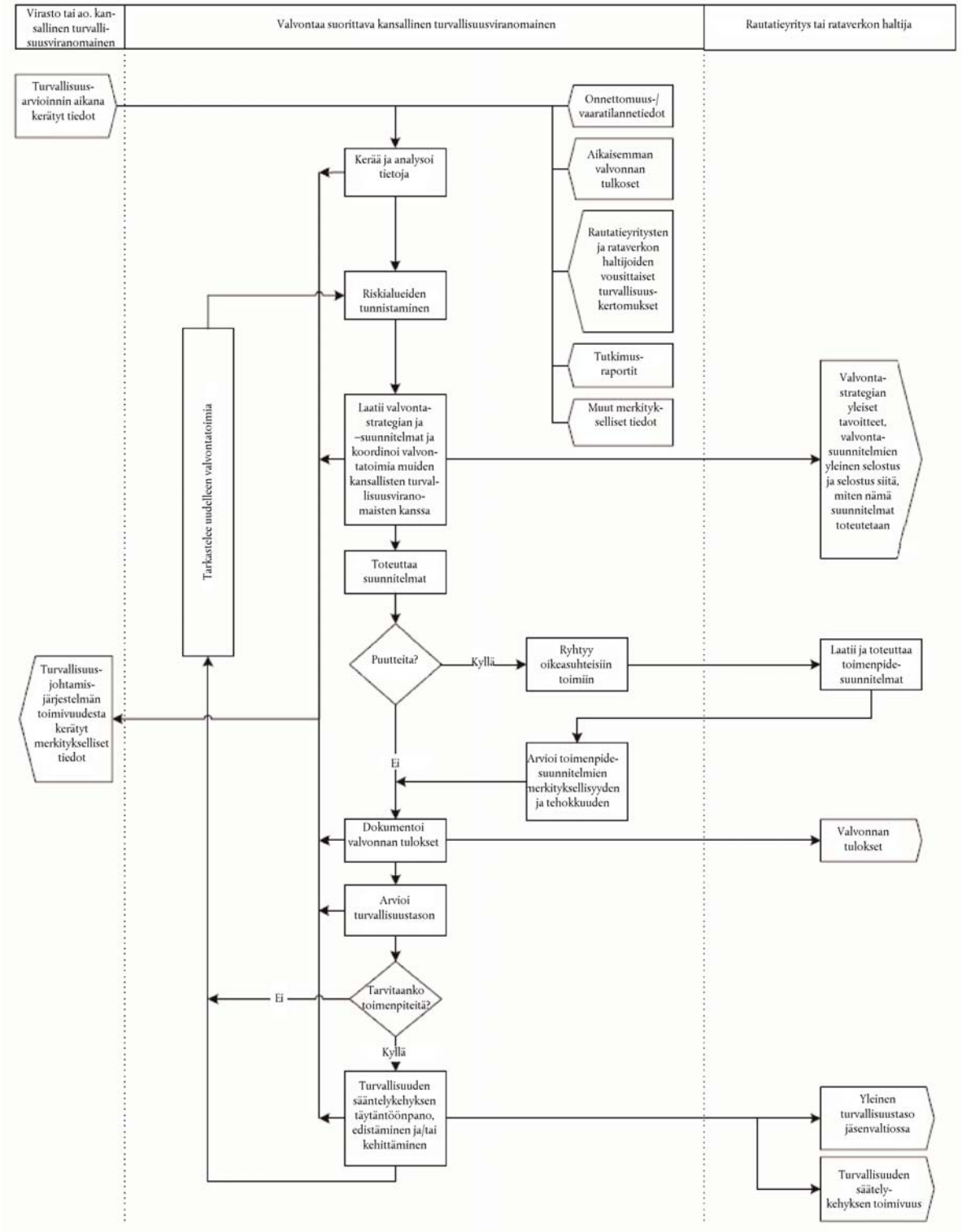
a) tarkasteltava uudelleen valvontastrategiaa ja suunnitelmaa tai suunnitelmia alkuperäisen valvonnan kohteena olevan toiminnan, eri lähteistä peräisin olevien tietojen käytön, valvontatulosten ja resurssien jaon asianmukaisuuden tarkistamiseksi ja muutettava tarvittaessa ensisijaisia tavoitteita;

b) tarkistettava tarvittaessa suunnitelmaa tai suunnitelmia ja tarkasteltava muutosten vaikutuksia valvontastrategiaan;

c) esitettävä tarvittaessa näkemyksensä ja ehdotuksensa asianomaiselle jäsenvaltiolle turvallisuuteen liittyvän sääntelykehyksen mahdollisten puutteiden korjaamiseksi.

▼B

Lisäys

Viraston tai ao. kansallinen turvallisuusviranomainen
Valvontaa suorittava kansallinen turvallisuusviranomainen
Rautatieyritys tai rataverkon haltija
Turvallisuusarvioinnin aikana kerätyt tiedot
Onnettomuus-/vaaratilannetiedot
Aikaisemman valvonnan tulkoset
Rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden vousittaiset turvallisuuskertomukset
Tutkimusraportit
Muut merkitykselliset tiedot
Kerää ja analysoi tietoja
Riskialueiden tunnistaminen
Laatii valvontastrategian ja -suunnitelmat ja koordinoi valvontatoimia muiden kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa
Valvontastrategian yleiset tavoitteet, valvontasuunnitelmien yleinen selostus ja selostus siitä, miten nämä suunnitelmat toteutetaan
Tarkastelee uudelleen valvontatoimia
Toteuttaa suunnitelmat
Puutteita?
Kyllä
Ryhtyy oikeasuhteisiin toimiin
Laatii ja toteuttaa toimenpidesuunnitelmat
Turvallisuusjohtamisjärjestelmän toimivuudesta kerätyt merkitykselliset tiedot
Ei
Arvioi toimenpidesuunnitelmien merkityksellisyyden ja tehokkuuden
Dokumentoi valvonnan tulokset
Valvonnan tulokset
Arvioi turvallisuustason
Tarvitaanko toimenpiteitä?
Ei
Kyllä
Turvallisuuden sääntelykehyksen täytäntöönpano, edistäminen ja/tai kehittäminen
Yleinen turvallisuustaso jäsenvaltiossa
Turvallisuuden sääntelykehyksen toimivuus

▼B

LIITE II

8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut koordinoidun ja yhteisen valvonnan puitteet

Asianomaisten kansallisten turvallisuusviranomaisten on luotava järjestelyt, jotka perustuvat seuraaviin periaatteisiin ja erityistekijöihin:

1. Yksimielisyys siitä, mitkä rautatieyritykset ja rataverkon haltijat toimivat tavalla, joka edellyttää koordinoitua tai yhteistä valvontaa.

2. Yksimielisyys koordinointijärjestelyissä käytettävästä yhteisestä kielestä tai kielistä ja tietojen luottamuksellisuuden tasosta.

3. Yksimielisyys vaihdettavista tiedoista ja tiedonvaihdon aikataulusta:

   a) merkityksellisten tietojen vaihto 1 kohdan nojalla yksilöidyistä rautatieyrityksistä ja rataverkon haltijoista ja arviointitoimien tulosten jakaminen;

   b) turvallisuuslupien jäljennösten antaminen tarvittaessa;

   c) asiaan liittyvien valvontatoimien tulosten jakaminen, tarvittaessa myös täytäntöönpanopäätökset ja -toimet;

   d) kussakin jäsenvaltiossa 1 kohdan nojalla yksilöityjen rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden turvallisuustasoa koskevien tietojen jakaminen.

4. Päätöksentekoperusteiden jakaminen:

   a) tiedon jakaminen siitä, miten kukin kansallinen turvallisuusviranomainen kohdentaa toimintansa kunkin asianomaisen rautatieyrityksen ja rataverkon haltijan osalta osana valvontasuunnitelmaansa;

   b) vuoropuhelun luominen asiaankuuluvien kansallisten turvallisuusviranomaisten välille ehdotetusta tavasta reagoida velvoitteiden noudattamisessa ilmenneisiin vakaviin puutteisiin.

5. Koordinoinnin hallinnoiminen:

   a) käytössä olevien valvontastrategioiden ja -suunnitelmien jakaminen;

   b) yhteisten mielenkiinnon kohteiden ja/tai yhteisten kysymysten määrittäminen;

   c) yksittäisten, koordinoitujen tai yhteisten aloitteiden tehokas suunnittelu aiheuttamatta tarpeetonta vaivaa rautatieyrityksille ja rataverkon haltijoille ja välttäen päällekkäisyyksiä näiden aloitteiden sisällössä.

6. Yksimielisyys siitä, minkä kansallisen turvallisuusviranomaisen (tai -viranomaisten) on seurattava toimia, joilla on tarkoitus korjata valvontaan liittyvistä syistä tarvittaessa lykättyjä jäljellä olevia huolenaiheita.

7. Yksimielisyys siitä, mihin alueisiin kohdistetaan toimia koordinoidusti tai yhteisesti:

   a) niiden asianomaisten rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden osalta tärkeimpien riskien määrittäminen, joihin kansallisten turvallisuusviranomaisten on puututtava koordinoidusti tai yhteisesti;

▼B

b) yksimielisyys siitä, mikä kansallisen turvallisuusviranomainen johtaa toimia kussakin kysymyksessä tarvittaessa tarkkojen perusteiden mukaisesti;

c) yksimielisyys siitä, minkätyyppisiin yhteisiin valvontatoimiin tarvittaessa ryhdytään;

d) yksimielisyys siitä, miten rautatieyrityksille ja rataverkon haltijoille tiedotetaan kansallisten turvallisuusviranomaisten järjestelyistä ja sopimuksista.

8. Hyvien käytäntöjen jakaminen:

a) sellaisten järjestelyjen luominen, joilla säännöllisesti tarkastellaan uudelleen ja koordinoidaan asianomaisia rautatieyrityksiä ja rataverkon haltijoita koskevia valvontatoimia;

b) sellaisten järjestelyjen luominen, joilla arvioidaan kansallisten turvallisuusviranomaisten ja tarvittaessa myös viraston välisen koordinoinnin ja yhteistyön tehokkuutta.